

Et lite stykke Norge:

På jentetur i

Jotunheimen

1. Hurrungane følger oss på hele turen.
2. Etter en lang dagsmarsj smaker rødvinen ekstra godt. Alle hytter har fulle rettigheter.
3. Fotbad i fjellbekker er den beste behandling for såre og slitne føtter.

Ti kilo på ryggen, svette i pannen, utedo, en natt på stappfull sovesal og null nettdekning kan også være det gode liv. Bli med på jentetur til storslåtte Jotunheimen.

Tekst og foto: **Mona Myran**

◆ Vi befinner oss milevis fra spa og eksklusive shoppingsentre, fancy restauranter og glamorøse drinker. Foran oss ligger tre dager med kun ett skift i sekken, en maskara på deling og endeløse opp- og nedstigninger. Men også nasjonalromantikk på sitt ypperste: grønne åssider, snøkledde fjelltopper, vinkende myrull og blinkende fjellbekker.

Det intense regnet har heldigvis gitt seg, men tåken ligger fortsatt tett i bunnen av Helgedalen, hvor vi starter turen denne morgenen. Tinder, topper og isbreer er godt tildekket, også Fannaråken, Jotunheimens femte høyeste fjell på 2068 meter over havet, som er vårt mål i dag. Der oppe venter panoramautsikt over hele Jotunheimen og enestående solnedganger – ja, hvis du har hellet med deg da. For Fannaråken er værutsatt – kun en håndfull soldager i året og bare tilgjengelig i sommersesongen. Vi er forberedt på alt.

Ruten er kort, fra Turtagrø opp Fannaråken er det mindre enn åtte kilometer – men dertil bratt med en stigning på 1200 høydemeter på 3,8 kilometer. Kondisen skal altså settes på prøve. Med sekken stappfull av karbohydrater – nøtter, sjokolade, kjeks – og hver vår solide matpakke med seks store brødskiver med Nugatti og brunost, samt regntøy og varme klær, er vi godt rustet for melkesyre, dalende motivasjon og

Bilde til venstre: Målet er der oppe – Fannaråken på 2068 m.o.h.

dårlig vær. Været kan snu fort i fjellet, men ikke alltid til det verre. I løpet av turen vil begrepet værfast få et nokså nytt innhold for oss.

I takt med våre tilbakelagte skritt letter tåken, og innen vi når foten av Fannaråken er det massive fjellandskapet rundt oss kommet til syne. Solen har trengt gjennom skydekket, og lagene med klær skrelles av kroppen, ett etter ett. Håpet om å få oppleve Fannaråken i godvær er i ferd med å gå i oppfyllelse.

MEN FØRST SKAL DET ALTSÅ KLATRES FIRE kilometer rett til værs. Svetten siler allerede. På 1600 meter er alle lagene med klær av, kun bikinitopp og shorts igjen. Pust og pes. Pausene blir mange, vi dytter innpå med sukker og karbohydrater for å få krefter til de neste høydemeterne. Dette er sannelig noe annet enn trappene på jobb og tredemøllen på Elixia. Vi når 1800 meter, solen steker i nakken. Et nytt lag med solkrem. Så endelig en godværs sky som seilte forbi solen og gir oss en ørliten nedkjøling. Og for hver høydemeter, avdekkes stadig mer av Jotunheimen, nasjonalparken bretter seg ut i

Ruten vår

Vi gikk: Turtagrø – Fannaråken – Skogadalsbøen – Krossbu.

Krossbu er et egnet utgangspunkt for turer vestover i Jotunheimen.

Jotunheimen har for øvrig et vell av turmuligheter. Se turistforeningen.no for forslag til andre ruter.

Du trenger ikke bestille plass på hyttene på forhånd. Er det fullt, får du en madrass på gulvet. Medlemmer i Den Norske Turistforening har imidlertid forrang for sengeplasser, og får også noe rabatt.

1.

2.

alle retninger. Hurrungane følger oss hele veien, og viser seg fra stadig nye sider. Enda en isbre og et fjellvann. Og der, i det fjerne, Jostedalbreen og Sognefjorden. 1900 meter. Kan det bli vakrere nå?

Slitne og stolte segner vi om på 2068 m.o.h. i den varme hytteveggen mens vi gulper ned på iskaldt regnvann – ruset på intens mestringsfølelse og gleden over å oppleve det beste Norge har å by på, av både natur og vær!

FANNARÅKHYTTA ER DEN HØYESTLIGGENDE betjente hytta til Den Norske Turistforening. Innkvarteringen er enkel: En smal køyeseng i en trang sovesal gir umiddelbare flashbacks til diverse leirskoler fra ungdomstiden. Vann varmes i en stor kjele på komfyren, og to vaskevannsfat skal deles av 40 mann for å skylle vekk svetteukten under armene. Solcellepaneler sørger for strøm nok til kassaapparatet, mens gjestene må benytte dagslyset og ty til medbrakte hodelykter eller stearinlys etter mørkets frembrudd.

Vertskapet er verdens søteste. Snekrer og lager brunost, bærer vann, rer senger og disker opp med treretters middag til sine gjester. Sjelden har kjøttkaker i brun saus eller hermetiserte pærer smakt bedre. For ikke å snakke om posen med bamsemums som går med til kveldens Tri-vial Pursuit.

1. Solmodne, norske fjelltomater. 2. Fannaråkhytta og fornøyde turgåere i solen.

Så endelig, den hellige stunden er kommet: Solen forbereder sitt forsvinningsnummer. Skyene ligger langstrakte som tykke tepper og venter på at solen skal gli under og ned bak de stille, enorme fjellene. I et lite øyeblikk farges skyer og himmel aprikos, deretter rød og lilla før mørket senker seg over Jotunheimen. Er det nå trollene kommer frem?

Med lue og votter, og frostrøyken sivende ut av munnen, legger vi muntert av sted neste morgen. Samtlige høydemeter skal nedstiges, men via en annen rute, ned vestsiden og langs etter Fannaråkbreen, over Keisarpasset. Målet er Skogadalsbøen Turisthytte. Vi labber over snøfonner, klatrer over kampesteiner, tråler oss sikk sakk ned stien. Bena skjelver og tærne klager litt. Vi tar en kaffe og en kjeks. Ser falcken seile over Hurrungane. Fyller lungene med frisk luft.

Idet vi bikker Keisarpasset, har vi tilbakelagt den bratteste nedstigningen, og den frodige vestlandsnaturen åpenbarer seg fremfor oss. Å vandre nedover de irrgroenne slettene med sildrende bekk og beitende sauer, er som å tre inn i et maleri av Tidemand og Gude. Og idyllen vil ingen ende ta. Idet vi krysser Utlaelva og tar fatt på de siste kilometrene inn mot hytta, kommer vi inn i en krattskog så frodig og duggfrisk at den lett kan forveksles med jungelen i Amazonas: slyngtrær, orkideer, blomster og et kor av insekter og fugler.

Den seks timer lange dagsmarsjen avrundes med en iskald øl i solen i godt selskap med andre turgåere. Slitne, glade kropper og varme, røde

1.

2.

4.

3.

5.

kinn. Ruter utveksles, nye bekjentskaper stiftes. Latteren sitter lett. Så en varm dusj og rene klær før vi setter oss til dekket langbord og felles middag.

VERTSKAPET KJELL OG MARIT

Hjellødegård har drevet DNT-hytta Skogadalsbøen i åtte sesonger, og vet å få gjestene til å trives: Et fyldig vinkart, lokale spesialiteter og hjemmelaget mat fra A til Å er noe av svaret. – Hit leder ingen bilvei, forteller Kjell, derfor er det viktig at vi utnytter de lokale matressursene. All salat og urter kommer fra hagen, jordbær og epler også. Kona lager alle sauser fra bunnen av, og tidvis baker hun opptil førti brød om dagen, legger han stolt til.

Å drive turisthytte er nok ingen dans på roser, tenker vi mens vi skåler i rødvin og synes det er noe veldig tilfredsstillende med å være på en plass i en liten del av Norge som kun er tilgjengelig til fots.

Vår siste morgen i Jotunheimen er kommet, og solen skinner intenst og ivrig fra den blåeste himmel. Vissheten om at vi må forlate denne idylliske plassen for å rekke tilbake til kontorpulten, er urettferdig,

1. Fra Skogadalsbøen er rutene mange og flotte.
2. Idylliske Skogadalsbøen.
3. Fjellyoga
4. Sauer er ålreite dyr – og hyggelig å møte på tur.
5. Kan det blir vakrere nå?

ulogisk og simpelthen naturstridig. For det er jo i dette landskapet kropp og sjel hører

hjemme. Her kan vi se humlen suse og høre bekkene bruse. Kjenne lukten av lyng og mose, og glede oss over å bare være. Fjellet er ro og stillhet – tid for å sortere tanker og rydde i perspektiver, noe vi alle trenger innimellom.

Endelig et kreativt hode: – Vi ringer hjem og sier vi sitter værfaste. Tilbake på jobb så snart været tillater det! ♦

Turfakta

Hvordan komme seg dit

I sommersesongen går det buss daglig fra Oslo Bussterminal til Otta/Lom (Nordfjordekspressen) og buss videre derfra til Krossbu, Sognefjellshytta og Turtagrø. Det går også buss fra Oslo og Bergen til Øvre Årdal og Sogndal, og derfra buss til

Turtagrø, også i sommersesongen. Rutetider på www.nor-way.no og www.fjord1.no.

Tøy og bøy

Sekken din bør ikke veie mer enn 10 kilo. Pakk så lite som mulig, kun det du trenger av skift, varme klær, regntøy og annet nødvendig utstyr. Sjekk www.dnt.no for pakkelister.

Strekk ut forsiden av lårene og baksiden av leggene så ofte du kan. Kroppen bør ikke være altfor støl dagen derpå, da venter jo nye timer til fots over fjellet. Eller ta en yogaøkt på toppen.

Knær og tær

Ta av sko og sokker og luft føttene på hver rast. Fotbad i en sprudlende og iskald fjellbekk er den beste behandlingen for hovne,

slitne føtter. Det kan også være lurt å ta med staver for å avlaste knærne. Vurder støttebandasje hvis du har slingrete knær.

Kropp og sjel

Uten mat og drikke duger helten ikke. På tur er det høykarbo som gjelder: Ta med snacks hjemmefra og smør solide matpakker hver morgen på hyttene. De betjente hyttene serverer treretters mid-

dag basert på norsk husmannskost og kortreist mat.

Fjellet er både et sanserike og ideelt for mediasjon og stillhet. Gled deg over bare å være.

Husk

Du finner pakkelister på turistforeningen. I tillegg anbefales en god bok (paperback), ørepropper så du er rustet til sove-

sal og tynne hyttevegger, gasskoker, kjele og fyrstikker til kaffe/suppe underveis. Alternativt kan du benytte termos-service på hyttene.

Tips

Lei Birken og Oslomaraton? Da kan det årlige Fannaråken Opp være løpet for deg. Les mer på www.fanaraaken.com.